

[Marianne Bentsen-Pedersen]

svinde. Det har vi før stillet forslag om, og vi ser også gerne, at repræsentationsfradraget begrænses. Det skulle måske helt fjernes, men det er jo noget af det, vi kan diskutere.

Etableringskonti er en ordning, der mest bruges af etablerede firmaer til uddragelse af skat. Den bruges kun i ringe omfang af unge, der ønsker at etablere sig. Derfor må det også gerne forsvinde for vores vedkommende.

Standardfradraget er ved at være noget forældet og begunstiger folk i ejerbolig fremfor folk, der bor til leje. Derfor er vi også meget tilfredse med, at det fradrag skal forsvinde, men det hele er stadig væk sagt under forudsætning af, at de andre fradrag hæves tilsvarende.

Det er naturligvis kun muligt at udvide fradragene til samtlige, hvis man forhøjer et andet sted, da skattesystemet gerne skulle hvile i sig selv. Derfor er jeg også meget tilfreds med, at grænsen for, hvad der er høj indkomst, er sat lavere, siden vi snakkede sammen sidst. Jeg er også tilfreds med, at procenten, der skal betales i tillægsskat, ser ud til at være blevet mere realistisk.

Jeg synes, det kunne være meget givtigt, om vi arbejdede videre med disse ting, og om der eventuelt kunne findes et flertal uden om regeringen, for jeg tror nok, at det er en forudsætning for, at der kan komme noget fornuftigt ud af det. Hvis ikke det kan lade sig gøre, synes jeg stadig væk, vi skal forhandle videre om de uafklarede punkter med henblik på måske at fremsætte noget under et senere arbejderflertal, men jeg er meget villig til, at vi nu først prøver på at se, om vi kan finde et flertal for at lave en retfærdig skattereform.

Glistrup (FP):

De to skatteforslag, vi havde til behandling tidligere på dagen, var aldeles uspiselige for fremskridtpartiet, allerede som følge af, at de selv tilstod, at der var tale om skatteforhøjelser. Man må jo sige, at det forslag, vi nu skal i gang med, er lidt mere snedigt udformet, for det giver udtryk for, at der bare er tale om en skatteomlægning uden at forhøje noget, men man skal jo nok følge det gamle ord om at være særdeles forsigtig, når kretenserne hævder, at de frembærer gaver. Man kan jo meget hurtigt se, at dette forslag

er et forsøg på at fjerne nogle skattefradragskanser, som beskytter folk imod en høj skatteplyndring, og dermed gøre dem særdeles sårbare for, at de procenter, som man i første omgang opererer med i de beskatninger, som man vil indføre, så småningom kan forhøjes efter modellen fra dengang, vi afskaffede skattefradraget i Grünbaums regeringstid.

Derfor er fremskridtpartiet særdeles skeptisk over for det foreliggende forslag, men hvis vi nu et øjeblik er noget blåøjede og troskyldige og bevæger os ind i skatteløvens gab og nærmere botaniserer og ser, hvad det i grunden er, man vil lave med denne såkaldte omlægning, ja, så kan man jo stort set sige, at det, man vil, er, at man vil lette skatten for nogle og skærpe den for andre. Dem, man vil lette skatten for, er sådan stort set den gruppe, der ligger i det, man nu om dage kalder skattepligtig indkomst mellem 100.000 og 200.000 kr., vel nok med den største lettelse til dem, der tjener 150.000 kr. Til gengæld skal der være nogen skærpelse for dem, der tjener mindre, og dem, der tjener mere dels i kraft af fradragssaneringen, dels i kraft af, at man kommer rendende med denne såkaldte tillægsskat.

Det er en skattefordelingspolitik, som ikke stemmer med fremskridtpartiets opfattelse. Vi mener, at man først og fremmest skal lægge de muligheder, der er for at lette skatene, sådan, at skattelettelsen sker i bunden ved en væsentlig forhøjelse af personfradraget, for det, der er det grundlæggende samfundsøkonomiske problem i øjeblikket, er at overflytte ressourcer fra den offentlige sektor til den private sektor, til produktionssektoren. Skal man gøre det, vil det med andre ord sige, at de, der har relativt små indkomster under eksistensminimum, ikke kan få de samme tilskud fra de offentlige kasser, som de kan regne med i øjeblikket. Derfor er det absolut nødvendigt, at de lettelsesmuligheder, der måtte være til stede, først og fremmest går i retning af at få forhøjet personfradraget. Det vil igen sige, at man dermed gør det meget svært at lave om på det igen og skærpe, for har man først sat personfradraget f. eks. op til de 45.000 kr., som fremskridtpartiet mener personfradraget bør være for 1983, er det umådelig svært bagefter at foretage nogle nedsættelser igen. Man vil så være et stykke på vejen henimod den afskaffelse af indkomstskatten, der er den eneste løsning